De q̃rela ex volũtate Judicis et cõſenſu partiũ per mediũ arbitroꝝ cõcordata ãpli⁹ iudicialiter non repetenda.

q Uod ſi duoꝝ viroꝝ q̃rimonie delate fuerint ĩ iudicio bãnito corã iudice de voluntate quoqꝫ iudicis et cõſenſu et partiuꝫ arbitrio vtrarunqꝫ efficiatur. ꝙ inter ipſas ↄcordia extra iudicium debeat terminari. nec vltra cauſa ipa iudicialiter ẽ pagenda. Seqꝫ arbitri ad hoc electi de cauſa intromittãt cõcordãdi abſqꝫ iudicio et q̃rimonia amplius iudicialiter nõ repetẽda cum conſenſu iudicis. Et ſi alter ex eis ſuã querimoniã imposteꝝ vellet renouare. hanc cauſam corã iudicio. extunc ſuus aduerſarius ſibi rñdere nõ tenebitur corã iudicio ſi ꝓteſtari poterit. cum Judice et Scabinis: ꝙ cauſa abſqꝫ iudicio debeat terminari.

De duob⁹ eq̃liter mutuo vulneratis quoꝝ vn⁹ coram Judice: alter coram Scabinis q̃relam deponit q̃s eoꝝ debeat eſſe actor

q Uod ſi ſe duo vulnerauerint equaliter: ex q̃bus vn⁹ vadat ad Judicẽ in domum ſuã: et q̃rimoniã faciat. alter veniet ad quattuor Bancos ſeu Scabinos. et conqueratur cum clamore Scabinis: et iudicio aſtãtibus et vulnera oſtẽdat: et mittet ꝓ iudice. et ↄqueratur Ipſe primã querimoniã obtinebit. ſi teſtes habuerit a Scabinis: aut aſtãtibus iudicio. Qui inter q̃ttuor bãcos querimoniam fecerit

De duob⁹ conquerentib⁹ pro vulnerib⁹. quid eoꝝ aliquis demeretur

e T ſi duo ſe mutuo vulnerauerint equaliter. et querulantur equaliter. q̃cunqꝫ ex eis in alteꝝ duellum acq̃ſierit. tunc ei⁹ aduerſarius manum demeretur. Ita tñ: ꝙ ſi vuln⁹ monomachale fuerit. ſic ꝙ alter ex eis anteqꝫ duellum acq̃ſituꝫ fuerit moritur. aduerſarius collum demeretur

De vulnerante aliquem in facto recẽti cũ clamore capto: et ad iudiciũ deducto

ſ I aliquis detinet hunc qui ipſum vulnerauit in facto recẽti et ipm cum clamore ad iudicium deduxit. q̃ ſic q̃ruletur cum ꝓlocutore dñe iudex. ego cũ q̃rela ꝓpono ſup iſtũ viꝝ: ꝙ ipſe

venit intra municipalia: vel in ſtrata Regia: et in me pacē violauit et me ſpoliauit in meo corpore: ⁊ in meis bonis: meqꝫ vulnerauit: dum pacē in me ꝯfregit. Tunc vidi ego ipm ꝓpria in pſona et ꝓclamaui in eum cum clamore: et ipſum captiuum huc ad iudicium deduxi. et volo ipſum vincere per eos: qui clamorē meum audierunt Et cum meo teſtimonio vo: vt ius mihi diffinierit. et in ſentētia requiro: quō hoc ꝓbare debeā et valeā. Ita vt ꝓficiā in iure meo. Extunc ſatiſdationē aduerſariꝰ rectā petat ꝓ hac querimonia: ⁊ dicat ſe de facto innocentē. ¶ Ille āt: qui ipm captiuum in facto manifeſto detinuerit faciliꝰ eum vincere pt cum teſtimonio qꝫ ipe captiuuſ cum teſtimonio eum euadere poſſit. Si vt iuris ē ꝓbauerit teſtimonio. Ille ſoluet collum. ſi ē homicidium: vel manum: ſi ē vulnꝰ monomachale ex quo ad iudicium ipm cum manifeſto facto deduxerit ¶ Pro teſte pt q̄uis vir alteri aſtare: qui ī ſuo iure nō poſſit argui Excepto patre: fratre: famulo: et filio: necnō mercenario. Etiā vllo precio cōuenti in aliq̄bus cauſis nō valēt ꝯteſtari: q2 eiſci iure pn̄t.

De duobus: quorum vnus gladio: alter cultello mutuo ſe vulnerant

q Uod ſi ſe duo mutuo vulnerauerunt. vnus cultello: ⁊ alter gladio. Et ſi vulnera vtriuſqꝫ fuerint monomachalia. Ille cum gladio ſoluet manum. Ille cum cultello ſoluet collum Quia cultellus furtiuā infert mortē: et hoc ſi ambo in recēti actiōe cum clamore ad iudicium fuerint deducti.

De vulneris monomachalis et non monomachalis iudicio

e Tiam ſi alter alteꝝ vulnerat. ⁊ cā ſua pnoctauerit: ſibi debꝫ indici ad iudicium proximum. Qꝫ ſi vir vulneratus fuerit: vulnus vero nō fuerit monomachale Sicqꝫ cōparuerit ⁊ cōqueſtus fuerit. ſibi indici debet ad iudicium ꝓximum. Si āt vulnꝰ monomachale fuerit. tunc in continenti ſibi Iudex iudicium facere debet: pro facto manifeſto

De duobus mutuo vulneratis: quis eoꝝ cōtra alterum acquirit duellum.

ſ I duo ſe vulnerauerint: et ambo coram iudicio cōparent et querimonias proponunt: qui primam querimoniam p̄cellentem proteſtari poterit apud ſuum aduerſarium duellum acq̄rit. ſi ipm iuſto mō ſalutauerit. ſicqꝫ vulnꝰ monomachale fuerit